

European Social Forum är en konferens som samlar aktivister från den globala rättviserörelsens alla grenar. Forat hölls för första gången år 2002 i Florens, Italien, och arrangeras vartannat år i olika städer med World social forum som förebild.

Istanbul var år 2010 värdstad för mötet som pågick 1-4 juli på ITÜ, Istanbul tekniska universitet.

Jag var på plats för att följa mötet med fokus på turkiska sociala rörelser, främst de grupper som engagerar sig i frågor om stadsförnyelse/ gentrifiering och papperslösa flyktingar. Efter konferensen stannade jag kvar i några veckor i syfte att fortsätta följa gruppernas arbete.

Redan under min planering av resan hade jag svårigheter att få information om själva arrangemanget. Uppgifter om datum, programpunkter och mötesplatser ändrades eller var oklara in i det sista. Den kaotiska organisationen skulle visa sig genomgående. Väl på plats hade arrangörerna stora problem att få igång seminarierna i tid och ordna tolkar. Förseningar på uppåt två timmar var tyvärr ingen ovanlighet, vilket också försvårade möjligheten att närvara vid alla de programpunkter jag planerat in.

Men trots bristande organisation uppnådde jag mitt mål när det gällde att knyta kontakter med engagerade i frågor jag bevakar.

De så kallade Right to the city-frågorna rör i Turkiet de statliga stadsförnyelseprojekt där framförallt Istanbul, Ankara och Izmir står i fokus. Stadsförnyelsen handlar i korthet om att byta ut bebyggelse och befolkning i stadens mindre bemedlade, men attraktiva områden, och ersätta med exklusivare bostäder och kommers. Mot detta protesterar ett flertal gräsrotsorganisationer där också arkitekter varit tongivande i debatten. Under social forum hölls flera seminarier med europeiska aktivister engagerade i samma fråga. Flera av de rivningshotade kvarteren i Istanbul hade också representanter på plats och organisationen IMECE ordnade två turer till dessa områden.

De så kallade No border-aktivisterna jobbar med papperslösa flyktingars rättigheter. Just Istanbul och Turkiet på gränsen till EU – både geografiskt och som ansökarland – gör frågan särskilt aktuell. Tillsammans med aktivister från Nordafrika och Grekland återgavs bakgrund och senaste aktiviteter från EU:s hårdbevakade gränsområden. EU använder flyktingfrågan i Turkiets medlemskapsförhandlingar och Greklands sätt att skicka tillbaka flyktingar som kommit via Turkiet har skapat viss friktion mellan länderna. Aktivisterna på social forum diskuterade möten och aktiviteter längs gränsen. Nordafrikanska representanter redogjorde för problem och uppgörelser mellan EU och Libyen, om uppsamlingsläger och det kritiserade läget på platser som den italienska ön Lampedusa: en fråga som är högaktuell sedan den libyska revolten.

Jag har sedan social forum regelbunden kontakt med källor inom ovanstående frågor och hoppas att snart kunna rapportera om både stadsförnyelse och EU:s flyktingpolitiska problem.

Ülkü Holago